

govinskega ladjinega prostora uničenih. Njim na razpolago stoječ svetovni trgovinski ladjin prostor se je skozi vojne odredbe od začetka vojne za 1,8251.000 brutto-register-ton zmanjšal. Od teh je okroglo 11,171.000 brutto-register-ton izgubila angleška trgovinska mornarica.

Po med tem došlih potrdilih je bilo v mesecu maju razvren že podanih poročil še potopljenih ali uničenih nadaljnjih 48.000 brutto-register-ton sovražnega ladjinega prostora.

61.000 brutto-register-ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 24. julija. (W.-B.) Ena naših podmorskih križark je potopila 15 parnikov in 12 jadrnic z skupno 61.000 brutto-register-tonami.

Šef admiralnega štaba mornarice.

13.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin, 25. julija. Na severnem bojišču potopili so naši podmorski čolni 13.000 brutto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

K.-B. London, 24. julija. (Reuter). Parnik „Justitia“ družbe „White Star“ (32.000 brutto-register-ton) je bil v soboto zjutraj na severno-irski obali od nekega podmorskega čolna torpediran in potopljen. Ladja vozila je posadko 600 do 700 mož.

Nemški nadmorski bojni letalci.

K.-B. Berlin, 24. julija. (Uradno.) Naši v Flandriji pod poveljstvom pomorskega lajtnanta Sachsenberg-a stoječi pomorski bojni letalci sestrelili so v zadnjih tednih 24 sovražnih letal in so izvojevali od časa obstanka te letalne zveze svojo 100. zračno zmago.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Novi ministerski predsednik, baron dr. Hussarek

Ko je bil že naš list tiskan, izvršilo se je imenovanje ministerskega predsednika barona pl. Hussarek. Z njim imenovana sta dva nova ministra, ostali so se potrdili na novo. Tozadevno cesarjevo pismo se glasi:

Ljubi baron Hussarek!

Imenujem Vas za svojega avstrijskega ministerskega predsednika. Nadalje imenujem, odobravajoč Vaše predloge, tajnega svetnika dr. Viktorja Mataja iznova za svojega ministra za socialno skrb, tajnega svetnika dr. Karla barona Banhans zopet za mojega železniskega ministra, tajnega svetnika dr. Maksa viteza Schauer zopet za mojega justičnega ministra, tajnega svetnika ing. Emila viteza Homan v. Herinberg zopet za mojega ministra za javna dela, tajnega svetnika dr. Ferdinanda barona Wimmer zopet za mojega finančnega ministra, tajnega svetnika fml. Karla barona Czapp von Birkenstatten zopet za mojega ministra za deželno brambo, tajnega svetnika dr. Ivana Horbaczowski zopet za mojega ministra, tajnega svetnika dr. barona Wieser zopet za mojega trgovinskega ministra, tajnega svetnika Ernesta grofa Silva Tarouca zopet za mojega poljedelskega ministra, tajnega svetnika dr. Ludvika Paul, potrjujoč ga v vodstvu urada za ljudsko prehrano, zopet za mojega ministra in tajnega svetnika Edmunda viteza Gayer zopet za mojega notranjega ministra. Končno imenujem sekijskega načelnika tajnega svetnika dr. Kazimira viteza Galeckega za mojega ministra in sekijskega načelnika tajnega svetnika dr. Jurija viteza Poray-Madeyskega za mojega ministra za nauk in bogočastje.

Eckartsau, 25. julija 1918.

Karl m. p. Hussarek m. p.

S tem je sestavljen spet novi kabinet. Ta ima nalogo najnujše potrebe spraviti pod streho — kar se je tudi že zgodilo. Zbornica snide se baje spet v jeseni. Ali jo bo nov kabinet preстал? —

Seidler, odstopivši ministerski predsednik, načelnik kabinetne pisarne.

Dunajski uradni list „Wiener Zeitung“ prinaša cesarjevo lastnorčno pismo, v katerem imenuje cesar bivšega ministerskega predsednika viteza dr. Seidler za svojega kabinetnega ravnatelja. Dosedanji kabinetni direktor grof Polzer šel je v zaslužni pokoj.

Za naslednika umorjenega Mirbacha

bil je imenovan dr. Helfferich, znani nemški politik. Dospel je že v Moskvo in prevzel posle diplomatskega zastopstva.

Hindenburg ni bolan.

Ker se je na Nemškem širila vest, da zdravje Hindenburg-a ni najboljšo, se uradno poroča, da je Hindenburg docela zdrav.

Dr. Korošec prepovedan.

Kakor poroča „Slovenec“ je c. kr. policijsko ravnanje v Ljubljani prepovedalo razširjanje razglednic s sliko dr. Korošca in napisom, ki prichenja: „Dvignite glavo...“ Mislimo, da bo ista usoda zadela tudi „deklaracijske razglednice“, ki baje izidejo prihodnji teden!

Ukrajina želi zveze z Avstrijo?

Ukrajinski list iz Odesse prinaša vest, da se krepki vsled sovražstva proti vlomu, kar je ruskega in vsled nevarnosti, ki grozi ukrajinski neodvisnosti, med Ukrajinci stremeljenje k Avstriji. Ukrajina hoče baje prositi Avstrijo za pomoč in pokroviteljstvo. Da se to doseže, je le mogoče, da se baje Ukrajinci združijo z Avstrijo.

Proračun sprejet.

V parlamentu bil je proračun sprejet s 216 proti 196 glasom. Čehi in Jugoslovani so seveda bili proti vladi. Vidi se, kdor je za domovino in kdor za — sovražnike!

Prepovedani časopisi.

Vedno večji postaja venec za fronto prepovedanih veleizdajalskih slovenskih listov. Ti so: „Slovenski Gospodar“, „Domovina“, „Jugoslovan“, „Slovenec“, „Slovenski Narod.“ — Čitateljem samim se je pisarjenje teh čednih lističev že tako stidilo, da niti ne vprašujejo po vzroku, zakaj. . . .

Veleizdajalec Trumbič sam — izdan.

V Versaillesu na Francoskem vršilo se je dne 2. julija t. l. vojno posvetovanje entente. Na tem posvetovanju obravnavalo se je tudi vprašanje avstrijskih Slovanov: Poljakov, Čehoslovakov in Jugoslovannov. Poljakom so obljubili, da jim ustanovijo vsepoljsko državo, s primernim dohodom do morja (!) Izjave glede čehoslovaškega vprašanja so bile pa popolnoma nejasne, a šele pozneje so Pichon, Balfour in Lausning z raznimi brzojavkami razjasnili to vprašanje in zagotovili, da ima ententa odločno voljo ustanoviti neodvisno Češko, k kateri bodo pripadali tudi Slovaki. Popolnoma na cedilu pa je ostal znani veleizdajalec Trumbič s svojo Jugoslavijo. Zanj ententa ni imela drugega kakor to, da je izrazila svoje simpatije. Italija je namreč postavila Anglijo in Francijo pred nujnost, da se odloči, ali za italijansko ali za jugoslovansko zavezništvo, da ali pripozna italijanske zahteve z dne 26. aprila 1915 ali pa se pridruži korfuskemu paktu, ki vsebuje zahteve Srbov in z njimi zvezanih jugoslovanskih iredentistov. Za oboje se seveda ententa ni mogla odločiti, ker

bi morala istočasno obljubiti obširno ozemlje, kjer bivajo Slovani, Italijani in Jugoslovani. Ententa se je odločila za Italijo, veleizdajalcu Trumbiču in njegovim prijateljem pa je v tolažbo izrazila le svoje simpatije. Tako je ententa veleizdajalcu Trumbiču tudi sama — izdala. Iz tega postopanja je pa tudi razvideti, kako zidajo Jugoslovani svoje gradove v oblake in ne na trdno skalo in da ententa za Jugoslovane ne bo izprožila niti jednega strela, če to njej sami ni v korist. S tem veleizdajalskim jugoslovanskim gibanjem se le zavlačuje vojna in preliva še nadalje nedolžna kri, a v obče pa ne bode iz tega popolnoma nič. Prej ali slej bode doletela Korošca in vse druge perfidne veleizdajalske hujskače velezaslužena kazen, kajti zastoj prelita kri vpije do neba po masčevanju . . .

Kdo ima na vesti nedolžne žrtve naše zadnje ofenzive ob Piavi?

Končno so se tudi na Dunaju odločili, da nam razkrijejo resnico o ponesrečeni naši zadnji ofenzivi ob Piavi. Kakor smo mislili in smatrali, ni torej nobenega dvoma več o izdajstvu, povzročenem od jugoslovanskih dezertirjev iz sole Korošca-Massaryka-Trumbiča in drugih avstrijske državi nevarnih veleizdajalskih ljudskih zapeljivcev. Nezaslišano in naravnost vnebovpijoče je, do kakoršnih činov so dovedli ti nersramni zapeljivci ljudstva nekatere svojih žrttev. V državni zbornici se hlinijo državni peklenjskim činizmom, med tem, ko na drugi strani neumorno, zahrbtno in z vsemi mogočimi sredstvi delujejo na razsulu Avstrije. Evo tukaj dokaz ob Piavi. Izdali so našemu najpodležjemu sovražniku točne podatke o času, kraju in uri našega napada in ga podučili o vseh podrobnostih našega načrta, tako, da nam ni preostalo drugega, kakor naše čete pravočasno v zavetje spraviti. A vendar tudi to ni bilo brez žrtev, in kdo jih ima na vesti? Uboga žena in mati, kdo je kriv, da je tvoj mož, tvoj sin in brat ob Piavi ponesrečen izkraval? Kriviso v prvi vrsti ti zagriženi farški veleizdajalski jugoslovanski hujskači, ki so ruvali in ruvajo ter hujskajo vojake slovanske narodnosti do najzlobnejšega čina veleizdaje, ter jih podpihujejo celo k dezertiranju. Lep značaj teh poštnjakov. Tukaj se vidi, da jim negre za drugega, kakor za zgolj razrušenje Avstrije. Kako otroško naivni so vendar tisti, ki vedno pridigujejo o mirni spravi narodov. Le vojna in pravična moč močnejšega zamoreše tukaj o usodi Avstrije določiti. Z obljubami, uslugami in drugimi čustvi se jugoslovansko vprašanje danes ne da več rešiti. Korošec in Stransky ter drugi podli veleizdajalci so temu priča.

Izdana ofenziva.

Jugoslovanski dezertirji. — Italijanska veleizdajska propaganda.

Dunaj, 27. julija.

Vojni tiskovni urad poroča:

Zjutraj 15. junija se je začel naš napad v široki, od tirolskih gor do Adrije segajoči fronti s isto pozitivno močjo, ki jo more ustvariti le srečna združitev do najmanjših podrobnosti izdelanega poveljevanja, najnatančnejše točnosti v izvedbi in enotnega sodelovanja vseh orožij. Takoj začetkom bojov se je pa opazilo, da je prešel sovražnik ravno na tistih mestih, ki so bila določena za slučaj nadaljnjega prodiranja, k smoteno pripravljenemu protinapadu. Tudi se je ugotovilo dejstvo, da je bil sovražnik natančno obveščen o obsegu, dnevu in uri našega napada. Za uspeh ofenzive tako važni moment presenečenja je bil s tem izalovljen. V kratkem času se je moglo tudi na podlagi spisov ugotoviti, da je vrsta ubežnikov dobavala italijanskemu vojnemu vodstvu gradivo, na podlagi katerega je bilo mogoče, s primerjavo in izpopolnitvijo dobiti o naših napadalnih dispozicijah precej natančno sliko.

Vjeti angleški, francoski in italijanski častniki in vojniki mnogostevilnih polkov soglasno izpovedujejo, da so njihovim krdelom zvečer dne 14. junija razglasili, da se začne avstrijsko-ogrska ofenziva prihodnje jutro ob 2. uri. Natančni čas so neki izdali mladoslavski ubež-

niki. Sovražnik je ukrenil priprave za proti pričakovanemu obstreljevanju s plinom, ki so se kasneje vsekar izkazale kot nezadostne.

Izmed zgledov naj navedemo le nekatere: Bersaglierski bataljon štev. III./20 je dne 14. junija zvišal žepno municijo vsakega moža od 72 na 340 patron.

Brigada Pinerolo je stala ob 2. urici ponoči pripravljena na boj. V uplenjenem povelju, ki je bilo izdano dne 14. junija zvečer, čitamo med drugim: Glasom došlih poročil se zdi, da hoče sovražnik v prvih urah 15. junija otvoriti pripravljeni ogenj za napad. Plinske straže poostre čuječnost. O polnoči se razdeli gorka kava in za vse slučaje po ena mesna konzerva. Alarm za čete dne 15. junija ob 1. uri jutraj. Četa naj čuje z orožjem v roki in pripravljena, da si nadene maske.

Umljivo je, da italijansko vojno vodstvo imena ubežnikov, katerim se ima zahvaliti, da se poraz ni izpremenil v polom italijanske vojne moči, pokriva z velom italijanske vojne moči, pokriva z velom molčečnosti. Vendar se je posrečilo, s sistematičnim pregledom množičnih uplenjenih italijanskih službenih listin in na tej podlagi uvedenim natančnim poizvedbam dobiti obširen material v spisih, ki imajo popolno dokazno moč. Vrsta ubežnikov je že znana in vsebina njihovih izdajalnikov izpovedb ugotovljena z italijanskimi spisi.

Zadnji čas poizkuša italijansko vojno vodstvo zanesti v naše vrste veleizdajalsko razkrajeno. V italijanskih vjetniških taborih obdelujejo slovanska moštva na mednarodnem pravu nasprotujoči način z obljubami in podkupovanji, da naj vstopijo v češko-slovaško legijo. Popolno nevednost vojnih vjetnikov glede svetovnega položaja in okolnosti, da ne dobivajo od doma nikakih poročil, kar deloma zakriviljuje italijanska cenzura, izkorišča brezvestna propaganda. Povelje 3. italijanskega armadnega poveljstva št. 1658, prot. r. l. z dne 14. maja t. l. opozarja na aktivno propagando češko-slovaških prostovoljcev za razrahljanja sestave avstrijske-ogrsk vojske, ki so jo osnovali na tamkajšnjem poveljstvu. V dosegu tega cilja slepe oficielnega italijanskega mesta vojna orodja veleizdajstva z vestmi, da se na Češkem neprestano vrši upor za uporno. Omenjena povelja navajajo, da je pri tej in drugih armadah poizkusom s češkimi elementi posrečilo „zanesti v srca nekaterih sovražnih oddelkov globoko zmedo.“ Nekaj čeških vojakov je dejansko ubegnilo k Italijanom, drugi so ostali z njimi v zvezi in so se izjavili pripravljenimi da ostanejo v sovražnih postojankah kot kovači za bodoča pomanjkanja.

Dasiravno se je podlo italijansko zavajanje na veleizdajajo in prelom prisege ob junaštem in železnem odporu naših čet brez razlike narodnosti izjalovilo, so se vendar našli pozamezni elementi, ki so se udejnovali sovražni poizvedovalni službi. Tu naj povdarimo samo dva posebno kričeča slučaja:

Strelec Rudolf Paprskar strojarskega voda nekega strelskega polka je skočil glasom zapisnika poveljstva VIII. A. K. G. št. odd. z dne 6. junija 1918 pod vilo Jacur s piavškega nasipa v reko, katere valove je preplaval s smrtno navarnostjo. Izdal je postojanke, moč in sestavo njegovega odseka in podal na podlagi temeljitih opazovanj in vohunstva silno dragocene navedbe, iz katerih se je moglo sklepati o naših napadalnih namerah proti Montellu. Dalje je izdal podrobnosti o pripravah za prehod čez Piavo, ki so bile ostale sovražniku docela prikriti, kakor tudi skrbno registrirane navedbe o gibanju čet, baterijskih postojankah itd.

Večji del izdajstva italijansko vojno vodstvo po pravici pripisuje lajtnantu Karlu Stinu y nekega pešpolka, ki je dezertiral v bližini Novente. Iz obsežnih italijanskih službenih spisov, v katerih so zbrane in uporabljene njegove izpovedbe, je razvidno, da je izdal nasprotniku naše priprave ob Piavi in mu podal vrsto drugih silno dragocenih poročil.

Italijanska uradna karakterizacija Stinya se glasi: „Poročnik je veletalent, z žarkim narodnim in živim protiaustrijskim čustvom prežet Mladoček. Njegove izpovedbe nosijo značaj popolne zanesljivosti. Pred ubegom je zbral mnogo obvestil, da bi jih nam podal. Vzbuja popolno zaupanje.“

Stiny, ki je imel dovolj strokovnega znanja, je premišljeno in sistematično zbiral podatke, ki so se mu zdeli važni. Njegov opis o pripravah in znamenjih za ofenzivo je tako temeljit in premišljen, da se je moglo po njem sklepati naravnost o bistvu napadalnega načrta. Razen tega je Stiny lagal o avstrijsko-ogrskih razmerah na fronti in v zaledju in rekel, da bi se avstrijske ogrske čete v slučaju ofenzive večinoma udale, ako ne bi imeli za petami nemških in bulgarskih (!) bajonetov.

Nadaljni v spisih zbrani material bo pokazal, kaj vse so izdali ljudje, ki so pozabili na čast in dolžnost. Ne glede na sveto prisego domovini, cesarju in kralju so pozabili tudi na svoje tovariše na fronti, za katerih prelito kri in trpljenje v italijanskem vojnem vjetništvu nosijo ti ničvredneži neisbrno krivdo. Goljuživ lovor, ki jim ga daje italijansko vojno vodstvo, katero je samo izgubilo merilo za globoko nemoralnost svojega postopanja, ne bo mogel izbrisati večnega madeža, ki se v svetovni zgodovini vsikdar spaja z imenom verolomnega izdajalca.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Iz Ptuja se nam poroča: Kakor strela iz jasne-ga presenetila neba nas je vest o premestitvi

našega velezaslužnega in velečastitega gospoda Johana Alti, vikarja ptujске stolne cerkve, kateri je bil kar nemudoma od nas odpoklican za vikarja mestne cerkve v Celju. V tej kratki dobi svojega vzornega službovanja v Ptuj pridobil si je srca vseh svojih faranov, ki so ga spoštovali in čislali kot pravega duhovnika. Veselje je bilo slušati njegove pridige, katerih besede so segale vsakomur globoko v srce in iz katerih je črpal vsakdor tolažbo teh težkih časov ter duševno in telesno zadoščenje. Za vsakogar je bila dobra beseda na dobrem mestu in prijaznost in poštenost sta se zrcalili skupno iz odkritega značaja tega Kristusovega naslednika. Obiskovanje in tolažba bolnikov in ranjenih vojakov bila mu je glavna skrb. Za njim žalujejo ubogi, katerega usmiljeno srce jim je pri vsaki priliki radevolje pripomoglo in šolska mladina, ki je izgubila v njem svojega duševnega pastirja in ljubljene očeta. Tudi mestni svet ptujski obžaluje iz srca odhod tega pridnega, mirnega in velezaslužnega gospoda. Mi ptujski farani pa mu iz hvalečnosti za izkazane nam ljubeznjivosti, dobre nasvete in prijaznosti želimo srečen pot in in obilo blagoslovov na novem mestu ter se mu zahvaljujemo za izkazane nam dobrote. — Prebivalcem mesta Celja pa priporočamo najtopleje tega duhovnika, ki deluje le po vzgledu Kristusovih nasvetov in svete katoliške vere in kateremuje politika sploh nekaj tujega. — Mnogo sreče, velečastiti gospod Alt!

Ptujska gora. V bolnišnici usmiljenih bratov v Gradcu umrl je naš župnik, gospod Mat. Tertinek. Truplo umrlega pokopano bo na Gori, da počiva med svojimi župljani. Pokojnik bil je daleč poznan, posebno romarjem. Letos imel bi obhajati 25-letnico mašnikovanja. N. p. v. m.!

Zakaj bi se naj pobrigali jugoslovanski poslanci? Prijatelj našega lista nam piše: Kakor mi je znano, so vsi kmečki poslanci na Slovenskem v taboru giftne, veleizdajalske jugoslovanske stranke. Prebiral sem vestno v velikih časnikih dobesedno njih govore in predloge v zbornici. A glej! Odmev njih govorov in predlogov ni bilo družega, kakor gola hujskarija, podlo denunciranje in poglobitev mednarodnega sovražstva. Ni bilo besede o gospodarskem razcvju našega kmetijstva. Niti eden ni omenil, da bi bilo treba kar najnujnejše pripraviti cepiva za cepljenje svinj proti rdečici. V mnogih vaseh spodnjestajerskih okrajev, posebno ob meji proti Ogrski in Hrvaški pojavila se je celo rdečica in svinjska kuga. Če prideš po pomoč k žiznozdravniku, manjka mu cepila in pravi da je naročil že Bog ve kako dolgo — a ne pride. Pove ti, da je sedaj naročil iz Nemčije. In glej! Če se oglasiš čez teden, je že iz Nemčije prišlo cepilno sredstvo a iz dunajske avstrijske centrale čakaš do zime, ko ni več rdečice in tudi ne več svinj! Z apnom za vinograde bilo je isto. Ker bi se ga pri nas na Avstrijskem dobilo se-le po zimi, ko na trti ni več listja, marveč nežnobeli sneg in led, moralo se ga je dobaviti iz Nemčije! In prišlo je apno iz Nemčije pravočasno! Ne da to za pomisliti? Niso ta gospodarska, za kmetovalca tako važna vprašanja več vredna nego cela piškava politika jugoslovanskih kričačev. To bi bilo pravo polje plodonosnega delovanja kmečkih poslancev, da se pobrigajo res za težnje kmeta, za to se ta zanima, druge politike njemu ni mar.

„Slovenski Gospodar“, postal je vsled vročine že čisto zmešan! V 30. številki laže, — da se kar kadi, in svojim bedastim naročnikom in tercialkam piše, da Nemci in Nemčurji plešejo in rajajo in se jezi, da se kaj takega godi sedaj v tem resnem času in navaja mesta, kjer se baje to godi. A hitro je pozabil svojo „sveto jezo“ nad plesom in ko spisuje slovenje-bistrički dirindaj jugoslovanskih popov, advokatov in farških kuharic — prinaša nad vse veselo novico, da je „slavnost“ kar najlepše uspeła. Pripoveduje, da so se gostje na večer razdelili na dva dela. Starejši so ostali večinoma pod milim nebom (pijani od vina ali navdušenja v jarkih?“ Opomba stavca), mladina pa se je preselila v

dvorano, kjer se je igralo, pelo, plesalo in deklamiralo. Razšli se se pozno v jutro! Sedaj se vidi, kaki hinavček in siromaček na umu je pač „Slovenski Gospodar!“ Kar o Nemcih in naših somišljenikih kar na debelo laže, to se v resnici godi, a le pri njegovih prijateljih, popih, advokatih, jugoslovanskih kričačih, presneto ter sumljivo debelih farških kuharicah in jugoslovanskih dekletah. Za uha si zapiši lastne besede: „Na bojiščih umira na tisoče mož in mladeničev, na tisoče ljudi strada“, jugoslovanska banda in veleizdajalska fakinaža pa sedi ob bogato obloženih mizah in pleše in raja in se vozi po nakinčanih vozovih v varnem zaledju! Da, ljudstvo strada in „Gospodar“ se iz tega norčuje in porogljivo naznanja, da so popi in drugi veleizdajalci — katerim ja nikdar denarja ne zmanjka — bili na slavnosti osrečeni z nebeskimi darili, ker so dobili kruha, krač, medu, božjo kapljico i. t. d.

Zasega ranega sadja v mariborskem okraju. Od štajerskega namestništva se razglašalo: Da se preskrbita politična okraja mesto in okolica Maribor z ranim sadjem, se določa, da ne sme v teh političnih okrajih noben pridelovalec ranega sadja prodajati drugam, nego prihranjevalnemu uradu mariborskega okrajnega glavarstva, oziroma osebam, ki bodo določene za nakupovanje. Cene se določijo pozneje. Med rano sadje je prištevati: Črešnje in višnje, marelice, breskve, jabolke, hruške in sicer do 15. avgusta, nadalje borovnice ali črnice, robidnice in brusnice. Za tozadavni izvoz je treba posebnega dovoljenja okrajne politične oblasti. Zoper tozadavne prestopke je določena denarna globa do 10.000 K ali kazen zapore do šestih mesecev.

Veliki požar izbruhnil je v Gornjih Pletterjah na dravskem polju v soboto 20. p. m. in v kratkem vpepelil 16 gospodarskih poslopij. Štirim posestnikom so zgorele tudi hiše. Rž in pšenica je bila že spravljena. Zgorelo je krog 4 vagone zrnja ter vse seno in slama, pri enem posestniku so zgorele tudi 3 velike svinje, pri drugem 2 mlada junca. Ogenj je uničil tudi motor in mlatilnico Strojne zadruge. Z zavarovalnino je pokrit le majhen del škode pri sedanji ogromni dragini. V pondeljek si je ogledal nesrečo g. okr. glavar dr. pl. Netoliczka v spremstvu g. dr. Pirkmajerja. Storili so se že koraki, da bi prizadeti dobili potrebni material in delavske moči. Vojaštvo se je že pripeljalo in opravlja najnujnejša dela. Kako je nastal ogenj, se ne ve.

Koroške vesti.

Josef Wolfgang Dobernig †

Neizprosna smrt iztrgala nam je v času najhujših viharjev, ki prevejejo Avstrijo, našega nenadomestljivega zaščitnika, svetovalca in ognjevitiga boritelja za pravo avstrijsko misel in stvar, velezaslužnega državnega poslanca in pisatelja J. W. Dobernig. Globokoganjani stojimo ob njegovem gomilu, zavedajoč se izbornih sadov njegovega političnega boja. Z njim nismo zgubili le človeka, ki smo ga ljubili in spoštovali, zgubili smo žalibog ljubega, dobrega in neutrudljivega moža in delavca na polju narodne bodočnosti. Seme pa, katero je za nas z tako dobrim uspehom sejal, moremo varovati in gojiti, da nam bode prineslo in dalo tisti politični sad, ki nam ga v tem burnem času najbolj primanjkuje. Prineslo in vdahnilo nam bode moč občnega zjedinenja, da tako pripravljene pričakujemo za krasno našo avstrijsko domovino ure, ko se bode reklo vsi možni na krov! da si zasigurimo obstanek naših staro-zgodovinskih mej pred jugoslovansko veleizdajalsko druhaljo. Nepozabni rajnik bil je eden prvih, ki je predvideval nevarnost, katera je jela pretiti krasni naši domovini, ko je začel sikati jugoslovanski zmaj iz svojega gnusnega žrela smrdeče in strupe ne sline in hotel z njimi zadušiti vse, kar ni bilo in ne bode tudi nikdar njegova last.